

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

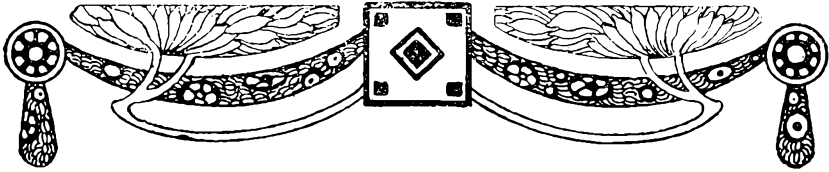
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1

Hellerup Gymnasium

Afskedskantate.

Nu sidder du og føler dig saa voksen og stor
fordi du ikke mere skal i Skole,
men vi, det maa du vide, imponeres ikke Spor,
om saa du møder i din nye Kjole.

Og ser vi dig om mange Aar i Magt og i Glans,
saa spar du kun dit værdige Væsen,
vi husker, hver Gang Læreren trak dig til Vands,
og hver Gang du var blækket paa Næsen.

Og synes du, du føler, at din Værdighed gror,
og er du af din Herlighed besværet
og mener du, at nu er du skrækkelig stor,
saa hør nu blot, hvor lille du har været.

I Skolen vil du mindes, hvorhen din Vej end gaar
som den, du var iblandt os de gode Barneaar,
og hvad end Livet skriver nu i dit Aasyn ind,
vi husker kun din friske, din lyse Barnekind.

Vi gemmer paa dit milde, troskyldigt klare Blik,
vi gemmer paa et Smil, der som Sol til Hjertet gik,
et venligt lille Haandtryk, et lyst og frejdigt Ord,
dem finder du bevaret, naar længst du glemte dem tror.

Og hænder det derude, at Dagen bliver graa,
saa husk de lyse Minder, som her vi gemmer paa
og kom i Graavejrstimen, og stol kun paa, du faar
et venligt Glimt af Solen fra dine Barneaar.

Bag ved Bøgernes Bjerg er et Vidunderland,
Held for den, der kan trænge derind,
hvad han der faar at se, tænder Sjælen i Brand,
tænder lysende Blus i hans Sind.

Mod det sollyse blaa ser i marmorhvid Pragt
han Akropolis' Templer at staa,
ved den svulmende Nil ser han Sfinkser paa Vagt,
dybt i Fjæld ser han Malmaarer gaa.

Hver en Blomst, hvert et Straa, hvert et levende Kryb
har en Rigdom at byde hans Aand,
paa den snedækte Top og i Havenes Dyb
ser han skrevet med Skaberens Haand.

Gennem Fjendernes Larm, gennem Baalenes Brand
klinger Martyrers sejrrige Kor,
over skruende Is, gennem glødende Sand
ser han Forskerens ensomme Spor.

Bag ved Bøgernes Bjerg ligger Vidunderland,
— held den unge, som trænger derind,
naar han vender tilbage til Livet som Mand
med den hellige Ild i sit Sind.

Gaa da ud i Livets Land,
hvor de tusind Blomster dufter,
Bølgen ruller frisk mod Strand,
milde Sommervinde lugter,
men hvor ogsaa Vintrens Vind
mangen Gang dit Hjerte isner,
Regnen pisker mod din Kind,
Ungdoms lyse Blomster visner.

Gaa du kun med trøstigt Mod
frem den Vej, dit Hjerte kaarer,
har du Sundhed i dit Blod,
læges nok, hvad Vejen saarer,
lad kun al din Daad og Færd
al din Viljes Stempel bære,
ser da Verden og dit Værd,
gjorde du dog Skolen Ære.

